

Maison Chance
Nhà May Mắn

maison chance
Chuyến đi Đắc Nông

Chuyện kể qua hình ảnh
Tháng 11 / 2013

CHUYẾN ĐI ĐẮK NÔNG

CHUYỆN KỂ QUA HÌNH ẢNH

Từ gần hai năm nay, Nhà May Mắn hoạt động để thành lập trung tâm mới ở tỉnh Đắk Nông, một vùng nghèo trên cao nguyên Việt Nam. Đối với lần thứ hai này, chúng tôi chất đầy xe lăn, khung tập đi và dụng cụ trị liệu trên xe buýt để đem đi phân phát cho những người nghèo khó đang cần chúng. Ngoài việc mang đến sự giúp đỡ trực tiếp, chuyến đi này còn cho phép chúng tôi nhận biết nhu cầu cụ thể của cộng đồng người khuyết tật trong vùng.

Đáng báo động, tỉnh Đắk Nông là một vùng nông nghiệp nghèo ở khu vực cao nguyên nằm cách thành phố Hồ Chí Minh 350 km về phía bắc, nơi có tỉ lệ lớn người khuyết tật và trẻ em không được đến trường.

Nhờ vào đất đai màu mỡ và khí hậu ôn hòa, ngành nông nghiệp là lĩnh vực hoạt động chính. Cây trồng chủ yếu là lúa, chè, cà phê, hồ tiêu, điều, bắp, chanh dây, cao su và mía. Lĩnh vực dịch vụ hình thành chủ yếu nhờ vào những cửa hàng nhỏ, nơi mua và bán lại sản phẩm địa phương. Một số gia đình nuôi thú hoang dã như hươu, nai, nhím, heo rừng, chồn.

Chuyến đi của chúng tôi kéo dài gần mười ngày nhưng Hiên, trợ lý xã hội của chúng tôi đã đến trước nhiều ngày để điều nghiên những người mà chúng tôi sẽ đến gặp.

Ngày đầu tiên, chúng tôi đến thăm những gia đình nghèo trong khu vực Hồ Lắc tại tỉnh Đắk Lắk. Chúng tôi đã gặp bốn người cần sự giúp đỡ. Trong số đó có Y Tu và H. Crin Trinh. Y Tu sinh năm 1982. Sau cái chết của mẹ anh, ba anh lấy vợ khác và Y Tu phải đến sống với chị gái và anh rể. Anh đau đớn vì chân bị khuyết tật, điều này ngăn cản việc đi lại của anh. Mỗi ngày anh lê lết một cách khó nhọc đến chợ, nơi anh ăn xin kiếm sống. Anh rất muốn được học một cái nghề để có thể tự lập nhưng sức khỏe anh quá yếu. Anh thường xuyên đau lưng, đau dạ dày. Do gia đình rất nghèo nên anh không có tiền để uống thuốc mỗi ngày.

H. Crin Trinh sinh năm 1994, mồ côi cha. Em sống với mẹ và các anh chị của em. Chân em cũng bị co quắp như chân của anh Y Tu. Mẹ em kể lại rằng em sinh ra vẫn bình thường nhưng đến năm một tuổi em bắt đầu bị đau khắp cơ thể. Những cơn đau cứ tăng lên từng năm. H.Crin Trinh chỉ có thể nằm trên giường,

phụ thuộc hoàn toàn vào sự chăm sóc của mẹ. Em đã nhiều lần được điều trị nhưng không có kết quả gì.

Vì vậy chúng tôi đã gợi ý với mẹ em đưa em đến Sài Gòn để làm những xét nghiệm với các chuyên gia. Trong cộng đồng người dân tộc M'Nông, việc chuyển chuyển của một thành viên trong cộng đồng phải được sự chấp thuận của trưởng làng sau một thời gian dài cho việc thống nhất ý kiến. Tim hứa chị sẽ trở lại thăm H.Crin Trinh và giúp em có cuộc sống tốt hơn.

Ngày thứ hai, tại khu du lịch Vân Long, chúng tôi đã gặp Ba Nang, chú voi 37 tuổi ăn 370 kg thức ăn và uống 200 lít nước mỗi ngày.

Vì trung tâm mới sẽ đề xuất những hình thức trị liệu sáng tạo cho Việt Nam với những con thú khác nhau. Mỗi chuyến đi Tim đều tranh thủ tìm hiểu thêm về loài voi.

Rồi chúng tôi gặp những người mới có hoàn cảnh khó khăn khác là bé Rika. Rika là một bé gái sinh năm 2004.

Em bị chậm phát triển và sống với ba mẹ nhưng ban ngày họ không ở nhà vì phải đi làm. Vì vậy bà em chăm sóc em. Rika không nói cũng không nghe được. Em khóc khi em đói. Rika thích tự lết đi dạo gần nhà bằng bốn chi ! Em lết lên phía trước. Nếu có vật cản em sẽ bò qua dễ hơn là đi vòng tránh vật cản đó. Vấn đề duy nhất là em không biết cách quay lại. Vì vậy hàng xóm đưa em về nhà. Chúng tôi đã tặng em một chiếc xe lăn để em có thể ngồi ăn, học tập và chơi đùa. Và từ bây giờ bà em sẽ đẩy em đi dạo.

Chúng tôi rời tỉnh Đắk Nông. Trên đường về chúng tôi đi ngang qua nhiều nơi có phong cảnh rất đẹp là tài sản chính của vùng sâu vùng xa này. Thác nước và hồ vẫn còn hoang sơ chưa được khai thác như các điểm du lịch thì rất đẹp. Đó là lý do tại sao dịch vụ du lịch sinh thái sẽ được thiết lập cho khách du lịch ở trung tâm mới.

Ngày thứ ba, chúng tôi đến thăm Chung người chúng tôi đã gặp trong chuyến đi lần trước. Để đến được nhà Chung, chúng tôi cột đồ đạc lên xe máy vì lối vào nhà em quá hẹp để xe buýt lớn của chúng tôi có thể vào. Chung 23 tuổi bị tật từ nhỏ. Chỉ có một trong tứ chi của em còn vận động được, đó là cánh tay phải. Ngay lần đầu tiên, chúng tôi đã tặng em một chiếc xe lăn và nhờ nó mà Chung có thể ra khỏi nhà lần đầu tiên. Cách đây bốn năm, khi mẹ em bị bệnh, ba em đã bỏ nhà đi, bỏ rơi mẹ con em. Từ đó, Chung sống với mẹ. Vì thiếu tiền mua thuốc và sự chăm sóc thích hợp nên mẹ em không thể hồi phục

sức khỏe và đã qua đời vào tháng mười. Từ lúc đó, Chung sống một mình. Người anh cùng cha khác mẹ với Chung đến để giúp em làm vệ sinh cá nhân và dọn dẹp nhà cửa hai ngày một lần. Đối với việc ăn uống, chị cùng cha khác mẹ với em mang đồ ăn đến cho em mỗi ngày một lần. Vì hoàn cảnh, Chung phải học cách tự xoay xở một mình. Thú tiêu khiển duy nhất của em là xem ti vi, em mở được ti vi nhờ vào một que tre. Nhìn thấy hoàn cảnh của em ấy hiện nay, chúng tôi quyết định đưa Chung cùng chúng tôi về Nhà May Mắn.

Ngày thứ tư, chúng tôi đến thăm gia đình thứ tư, gia đình của Hội. Trong gia đình có bảy người con thì có tới ba người bị dị tật do chất độc da cam. Họ rất nghèo và sống trong điều kiện vệ sinh kém. Họ không có phòng tắm cũng không có nhà vệ sinh. Chỉ có mảnh sân sau nối liền với ngôi nhà nhưng nó được dùng chủ yếu để nuôi gia cầm, nuôi ngựa và nuôi lợn. Những đứa con trai tắm giữa những con vật nuôi đó và phải đi ra phía ruộng hoặc đằng sau những lùm cây cho những việc còn lại. Việc này khá khó khăn vào mùa mưa ngay cả đối với người khỏe mạnh. Chúng tôi cho họ một cái ghế đi vệ sinh để thuận tiện cho việc này. Ba em trai này chắc chắn sẽ nằm trong số những người thụ hưởng đầu tiên của chúng tôi khi trung tâm mới của chúng tôi được mở ở Đắk Nông và các em sẽ có cơ hội xây dựng tương lai cũng như tìm được chỗ đứng trong xã hội.

Ngày thứ năm, chúng tôi gặp chính quyền địa phương, họ chỉ cho chúng tôi xem mảnh đất hai hecta nơi chúng tôi sẽ thực hiện dự án này.

Ngày thứ sáu, chúng tôi đến thăm gia đình Hương. Người con gái trẻ 28 tuổi này bị tật nặng. Chị đã kết hôn và có một con trai 4 tuổi. Cách đây hai năm khi chị đi đón con đi học về, Hương bị té xe đạp và bị gãy đốt sống cổ nghiêm trọng. Từ đó Hương bị liệt tứ chi. Chồng chị là người chăm sóc chị nhưng ban ngày anh phải đi làm. Con trai ở nhà với chị. Mặc dù bé chỉ mới bốn tuổi nhưng bé đã có thể đút cơm cho mẹ ăn. Ước mơ của chị Hương là có một chiếc xe lăn để chị có thể ra khỏi giường và ngồi ăn. Vì vậy chị rất vui mừng khi nhìn thấy chiếc xe lăn chúng tôi mang đến cho chị! Chúng tôi tặng chị một chiếc ghế dùng ngồi tắm để thuận tiện cho việc vệ sinh cá nhân của chị.

Ngày thứ bảy, chúng tôi đến thăm thôn Buôn Choah, một nơi rất nghèo và đường vào thôn rất khó khăn. Chúng tôi phải thuê một chiếc xe công nông để chở đồ dùng và thiết bị vào thôn. Đường hẹp và gập ghềnh là một thử thách khó khăn đối với chúng tôi.

Ngày thứ tám, chuyến đi của chúng tôi gần kết thúc. Trước khi lên đường trở về thành phố Hồ Chí Minh, chúng tôi đến đón Chung. Tất cả hàng xóm của em tập trung bên xe buýt của chúng tôi để nói lời tạm biệt với em. Ngoài việc tiếp xúc trực tiếp với cộng đồng nghèo khổ, chuyến đi lần này cũng

giúp chúng tôi biết thêm nhiều điều mới lạ về tập quán phong tục của người dân tộc thiểu số. Trong cộng đồng dân tộc M'Nông, con cái mang họ mẹ. Người phụ nữ quản lý tất cả mọi việc nhưng không có sự bất bình đẳng giữa vợ chồng. Khi cha mẹ lớn tuổi, con gái út sẽ là người chăm sóc họ. Họ thích có nhiều con, nhất là con gái. Trẻ em được đặt tên chính thức khi được một tuổi. Trong khi đó đối với dân tộc Kinh, dân tộc chiếm đa số, con cái mang họ của cha và con cả là người chăm sóc cha mẹ về già.

Trong suốt chuyến đi vừa rồi, chúng tôi đã gặp 31 người có số phận bất hạnh (người tàn tật và trẻ mồ côi). Từ khi chúng tôi đi điều nghiên trong khu vực này chúng tôi đã gặp và giúp đỡ 81 người. Một số người sẽ trở thành người thụ hưởng của trung tâm Nhà May Mắn ở Đắk Nông. Chuyến đi này cũng giúp chúng tôi củng cố thêm rằng vô cùng cần thiết có một trung tâm bảo trợ trong vùng.

Cùng với những người thụ hưởng địa phương, những thành viên lớn tuổi hiện nay của Nhà May Mắn sẽ tìm được một nơi nghỉ hưu yên tĩnh. Mười người hưởng lợi tiềm năng đã được lựa chọn.

KẾT QUẢ CUỘC THI SÁNG TẠO SẢN PHẨM MỚI CỦA PHÒNG MAY

Sau thời gian hơn một tháng dành cho việc bỏ phiếu bình chọn các sản phẩm tham gia cuộc thi may, cuối cùng chúng tôi đã tìm ra chủ nhân của các giải thưởng. Chúng tôi tổ chức buổi lễ trao giải vào 10h30 ngày 25/11/2013 tại sảnh Trung Tâm Chắp Cánh.

Giải nhất là một chiếc máy may gia đình thuộc về anh Ngô Công Khanh với sản phẩm ba lô chim cánh cụt. Sản phẩm của anh nhận được 74 phiếu bầu, là số phiếu bầu cao nhất. Giải nhì là một bộ dụng cụ may thuộc về chị Trần Thị Trinh. Chiếc ba lô xinh xắn của chị nhận được 52 phiếu bình chọn.

Có một điều bất ngờ thú vị với giải ba, vì người nhận giải này cũng là anh Khanh người đã đoạt giải nhất. Con cá mập nhỏ nhắn của anh nhận được 43 phiếu bầu, đã mang về cho anh niềm vui bất ngờ này. Đây cũng là phần thưởng xứng đáng với công sức anh đã bỏ ra cho hai sản phẩm đẹp mắt đầy sáng tạo.

Giải tư là con nai dễ thương của anh Mã Văn Hùng được 32 phiếu bình chọn.

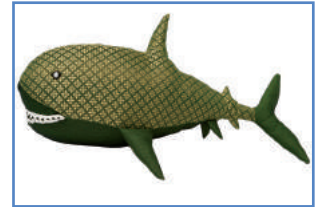
Tuy nhiên, chúng tôi nhận thấy sản phẩm nào cũng đẹp, cũng đều xứng đáng được nhận giải. Vì thế ban tổ chức quyết định trao giải khuyến khích cho các sản phẩm còn lại. Ngoài bốn sản phẩm đoạt giải cao nhất, các sản phẩm khác cũng sẽ được Maison Chance xem xét để đưa vào danh mục sản phẩm sản xuất của mình.

Xin chúc mừng các anh chị!

Cuối cùng, chúng tôi cảm ơn sự tham gia bầu chọn của

Ba Lô Chim Cánh Cụt

Cá Mập

Ba Lô Xinh Xắn

Con Nai

Ngô Công Khanh

Trần Thị Trinh

Mã Văn Hùng

các bạn, là một phần quan trọng giúp cuộc thi thành công tốt đẹp. Chúng tôi cũng xin gửi lời cảm ơn chân thành đến Maison Sống, đã giúp đỡ chúng tôi trong cuộc thi này.

Bốn sản phẩm đầu tiên có số phiếu bình chọn cao nhất sẽ được bán tại Nhà May Mắn và tại Maison Sống vào tháng 01.

CUỘC THI ẢNH : «BỐ CỤC YÊU THƯƠNG KHÔNG CÓ NGĂN CÁCH GIỮA CHÚNG TA»

Một lần nữa xin cảm ơn về những tấm ảnh đẹp mà các bạn đã gửi đến cho chúng tôi ! Thật không dễ dàng chút nào để ban giám khảo đưa ra sự lựa chọn đối với 153 số ảnh dự thi, nhưng cuối cùng đã có 2 tấm ảnh được đoạt giải.

1

Giải nhất:
Cung Bậc Cảm Xúc
Của Tình Yêu
Pranab Basak

2

Giải nhì: Mẹ Tôi
Pasupula Sreesailam

Xin chúc mừng chủ nhân của hai tấm ảnh đoạt giải và cảm ơn tất cả các bạn đã tham gia cuộc thi ảnh của chúng tôi. Maison Chance thật sự rất hạnh phúc cùng chia sẻ thông điệp «Không có ngăn cách giữa chúng ta» với tất cả các bạn.

Sau chuyến đi tham quan bảo tàng Lịch sử Việt Nam và thảo cầm viên, chúng tôi tiếp tục tổ chức một chuyến đi bên ngoài cho học sinh nhằm giúp các em có thêm những kiến thức bổ ích về cuộc sống. Nhưng chuyến đi này khá đặc biệt đối với các em, đó là chuyến tham quan Trung tâm nhân đạo Làng tre còn gọi là Chùa Làng Tre tại huyện Cẩm Mỹ, tỉnh Đồng Nai vào ngày 30/11. Mục đích của chuyến đi là giúp các em nhỏ gặp gỡ thực tế những hoàn cảnh bất hạnh, những người kém may mắn để các em hiểu hơn về cuộc sống khó khăn của họ. Thật vậy, mái ấm mà chúng tôi muốn đến thăm cách thành phố hơn 100km. Phải mất gần bốn tiếng đồng hồ đi xe và vượt qua một đoạn đường đất đá gập ghềnh, quanh co gần 15 cây số từ đường quốc lộ vào sâu trong rừng cao su mới đến nơi.

Trung tâm nhân đạo này do nhà sư Thích Chiếu Bốn thành lập từ năm 2007, nằm gần sườn đồi hẻo lánh, xung quanh là rừng cao su. Đến nơi, chúng tôi rất bất ngờ khi nhìn thấy một dãy quan tài mới được đặt sẵn trong nhà kho phía trước. Chúng tôi không tiện hỏi về việc tế nhị này nhưng thăm hiểu chúng được chuẩn bị sẵn khi có ai đó ở Trung tâm qua đời bất ngờ vì ở đây có khá nhiều người già neo đơn cao tuổi. Chúng tôi đi vào phía trong Trung tâm, đi ngang qua các dãy nhà tập thể dành cho từng đối tượng khác nhau: phòng cho người bại não, trẻ sơ sinh, người già neo đơn nữ, người già neo đơn nam và phòng dành cho người khuyết tật. Trung tâm giống như một gia đình lớn cho cả ba thế hệ từ trẻ nhỏ, thanh niên và người già.

Không gian thanh tịnh và không khí trong lành nhưng do nằm quá xa quốc lộ và phần vì chưa đủ kinh phí nên hiện nay trung tâm vẫn chưa thể bắt đường dây điện mà phải sử dụng tiết kiệm nguồn điện ít ỏi nhờ chạy máy. Nhìn thấy vậy, các em học sinh dần hiểu hơn những khó khăn, thiệt thòi của người thụ hưởng nơi đây. Dù rằng chính các em học sinh của Nhà May Mắn cũng là những trẻ em nghèo cần sự giúp đỡ để được đến trường nhưng khi đến mái ấm Chùa Làng Tre các em không khỏi ngỡ ngàng trước những hoàn cảnh quá đối thương tâm. Rất nhiều bạn cùng lứa tuổi các em nhưng thân thể không lành lặn vì chứng bệnh bại não. Có những em nhỏ mới vài tháng tuổi bị bỏ rơi được Chùa nhận nuôi. Những cụ già ngồi buồn nhớ con cháu.

Các em nhận ra mình quá may mắn vì có gia đình, có một thân thể khỏe mạnh và được đến trường. Các em bày tỏ sự cảm thông, chia sẻ với các bạn, các cụ già neo đơn và các em nhỏ mồ côi bằng cách đi cùng cô giáo chủ nhiệm đến tận nơi thăm hỏi và trao những phần quà cho từng người. Cho là nhận, một hành động mang nhiều ý nghĩa, các em tặng quà và nhận lại những lời cảm ơn, những nụ cười hạnh phúc, cái nắm tay đầy yêu thương. Ngoài những phần quà nhỏ, chúng tôi cũng đã mang đến tặng Trung tâm Chùa làng tre gạo, mì tôm, tã giấy cho người già và trẻ em. Các em trai lớn hết sức xông xáo bê những bao gạo, thùng mì và những phần quà khác xếp gọn gàng vào một góc của sảnh Chùa.

Mọi người tại trung tâm vui mừng cảm ơn đoàn tham quan NMM và đón tiếp chúng tôi thân tình với bữa cơm chay rất ngon. Sau đó, chúng tôi nghỉ ngơi một chút trước khi bắt đầu buổi văn nghệ giao lưu cùng với mọi người của trung tâm Chùa Làng Tre. Các em nhỏ ở đây vô cùng thích thú với những tràng cười giòn tan khi xem tiết mục biểu diễn hài của các bạn học sinh NMM. Những người già neo đơn cùng ra xem và cảm động với những bài hát nói về tình mẹ cha. Thật sự chuyến đi tham quan Trung Tâm Chùa Làng Tre mang nhiều ý nghĩa và bổ ích đối với các em học sinh Nhà May Mắn và cả thầy cô giáo, những người lớn chưa có dịp được biết đến một trung tâm nhân đạo đẹp và con người thân thiện nơi đây.

Chúng tôi gửi lời chúc sức khỏe đến mọi người, chúc trung tâm sớm có đường dây bắt điện và ngày càng mở rộng hơn nữa để có thể giúp đỡ nhiều hơn những hoàn cảnh khó khăn. Nhờ chuyến đi này, các em học sinh NMM có thể hiểu hơn về cuộc sống của những người có hoàn cảnh khó khăn, biết quan tâm, chia sẻ và yêu thương nhiều hơn, biết trân trọng hơn những gì mà các em đang có. Đến giờ ra về, chúng tôi gọi các em lên xe, nhưng những ánh mắt lưu luyến, những tình cảm chân thành vẫn đang gọi lại nơi đây...

Elisabeth Sabarros Favre (chuyên viên vật lý trị liệu) và Marine Trévisan (chuyên viên phục hồi chức năng xã hội). Xúc động sau 3 tháng làm việc tình nguyện kể từ ngày 15 tháng 11 năm 2013.

Chúng tôi là tình nguyện viên về vật lý trị liệu và phục hồi chức năng xã hội tại Nhà May Mắn. Chúng tôi làm việc trong vài tháng với người khuyết tật và hợp tác với ê kíp chăm sóc sức khỏe gồm có ba chuyên viên vật lý trị liệu, một y tá, một dược sĩ và hai nhân viên chăm sóc bệnh nhân. Chúng tôi có thể phụ trách đối với người thụ hưởng ở Nhà May Mắn và tại Làng May Mắn nhưng nơi chính dành cho phục hồi chức năng là tại Trung Tâm Chắp Cánh. Ngoài ra, chúng tôi sống hàng ngày với bệnh nhân, điều này giúp chúng tôi có sự hỗ trợ phù hợp và nó dẫn chúng tôi đến trọng tâm của việc phục hồi chức năng.

Chúng tôi đến Nhà May Mắn cách đây hai tháng. Những buổi tập đầu tiên trong phòng hồi phục chức năng, chúng tôi quan sát thấy có nhiều sự khác biệt. Không chỉ chúng tôi không nói cùng một ngôn ngữ với các nhân viên và bệnh nhân mà chúng tôi cũng không cùng kiến thức và kỹ năng. Hôm nay, chúng tôi đã biết tìm ra những điểm chung và cùng nhau hòa hợp. Chúng tôi có thể trao đổi thực hành chuyên môn của mình và tìm hiểu những điều chúng tôi chưa biết. Chúng tôi làm quen với hai người thụ hưởng mới đến và nhận thấy những tiến bộ rõ nét của họ theo thời gian.

Sang, 20 tuổi đến Nhà May Mắn sau khi bị tai nạn điện giật vào tháng mười một năm 2012. Em phải cắt bỏ hai chi trên (hai cánh tay) và bị phỏng hai chi dưới. Em di chuyển với xe lăn bằng cách đẩy chân và cũng từ đó em phải học lại những động tác sinh hoạt hàng ngày. Em được tập vật lý trị liệu hàng ngày và tập luyện hồi phục chức năng ba lần mỗi tuần. Chúng tôi tập luyện chủ yếu cho sự linh hoạt ở chỗ da bị phỏng, sự cân bằng, tư thế đứng và sự cầm nắm bằng chân. Khi chúng tôi gặp em, em bước đi một cách khó khăn và em chỉ đi bên trong Trung Tâm Chắp Cánh. Hôm nay, em đã bước đi dễ dàng hơn và gần như có thể đi bộ đến trung tâm vào buổi sáng. Sang là một thanh niên năng động, vui vẻ và kiên trì. Em thích học hỏi và chia sẻ với mọi người. Tại đây, em học vẽ bằng miệng.

Thanh, 30 tuổi đến Nhà May Mắn cuối tháng tám năm 2013 sau một năm nằm viện. Anh gặp tai nạn xe máy vào năm 2012 dẫn tới liệt tứ chi đốt sống C5-C7. Sau khởi đầu khó khăn, Thanh đã nhanh chóng tạo được dấu ấn về việc phục hồi chức năng lẫn phương diện cá nhân tại Nhà May Mắn. Mặc cho những khó khăn, anh tập luyện chăm chỉ và chúng tôi nhận thấy anh có những tiến bộ rõ rệt. Từ đó, anh có thể tự chủ và tự lập đối với những sinh hoạt hàng ngày. Anh gia nhập vào phòng tranh, đó là lý do mỗi ngày anh học vẽ gần bên những bạn học của mình. Qua hai tấm gương vừa nêu, chúng tôi khẳng định rằng anh em khuyết tật tại Nhà May Mắn đều mong muốn trở nên tự lập và tự chủ nhiều nhất có thể và làm hết sức mình để đạt được điều đó.

SẢN PHẨM PHÒNG MAY

PHÒNG VẼ & PHÒNG MỸ NGHỆ TRE

CÁC LOẠI BÁNH TAY

Hãy thiết tha và làm điều đó cho một mục đích tốt đẹp

Maison Chance
Ở Nước Ngoài

Maison Chance Úc

8 Ashley Crt
Wellington Point, QLD 4160
Australia
e-mail: australia@maison-chance.org

Maison Chance Thụy Sĩ

Case postale 5201
1003 Lausanne
Suisse
e-mail: suisse@maison-chance.org

Maison Chance Bỉ

80 rue Albert Meunier
1160 Bruxelles
Belgique
e-mail: belgique@maison-chance.org

Maison Chance Pháp

39 rue Georges Courteline
69100 Villeurbanne
France
e-mail: france@maison-chance.org

Maison Chance Canada

5830 De Canseau
St-Léonard, QC, H1P 1H9,
Canada
e-mail: canada@maison-chance.org

Maison Chance Mỹ

PO BOX 581196
Elk Grove
CA 95758
USA
e-mail: usa@maison-chance.org

MAISON CHANCE - Nhà May Mắn

Trung Tâm Chắp Cánh

19A, Đường số 1, Kp 9, P. Bình Hưng Hoà A
Q. Bình Tân, Tp. Hồ Chí Minh, Việt Nam

Phone: +84 (0) 862-659-566

E-mail: vietnam@maison-chance.org

www.maison-chance.org